

Вместо плачъ, лека усмивка се появи на устата имъ и молба за пощада.

Могилата бъше доста висока, когато на ръце донесоха мъртвите майки и деца. Изровиха въ ровкавата пръстъ два гроба. Поставиха майките съ сгънати крака и до гърдите имъ рожбите, които едва преди нѣколко минути казаха последното „мамо“.

Земята ни крие много паметници, отъ които учимъ много нѣщо за миналото на народите, които нѣкога сѫ обитавали страната ни. По тия паметници ние сѫдимъ за тѣхното културно развитие, обичаи, вѣрвания и пр. Отъ особенъ интересъ за нашата наука сѫ могилите, които сѫ пръснати навредъ изъ България. Тѣхното проучване ни разкрива нови страници отъ далечното минало на забравеното човѣчество.

Единадесетъ километра с. и. отъ Шуменъ се намира селото Ендже, въ землището на което има нѣколко могили. Две отъ тѣхъ бѣха разкопани презъ 1926 год. Тия разкопки дадоха нѣщо ново за историческата ни наука. Точно въ центъра на едната могила се откри скелетъ на мѫжъ съ сгънати крака. (обр. 1). Костите

Обр. 1.—Скелетъ на мѫжъ, погребанъ съ сгънати крака.